

NECROLÒGICA

Alfonso Balcells Gorina (1915-2002)

Per a mi, és un dolorós honor haver de redactar la necrològica del molt il·lustre acadèmic numerari de la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya professor Alfonso Balcells Gorina. És molt difícil resumir un currículum tan extens com el seu, però intentaré ser concís.

Vaig conèixer el Dr. Balcells durant l'any 1949, quan em vaig incorporar com a intern de la Clínica Mèdica, de la qual ell era professor adjunt. Ens va unir una gran amistat que es va mantenir fins a la seva mort. El professor Balcells nasqué l'any 1915. Es llicencià amb premi extraordinari de llicenciatura a la Facultat de Medicina de Barcelona. Va ser metge de guàrdia de medicina de l'Hospital Clínic de Barcelona. Va ampliar estudis a Heidelberg, on va dedicar especial atenció a les cardiopaties, i on va fer la tesi doctoral a la mateixa universitat. Va ser professor adjunt de la Càtedra de Patologia Mèdica de Barcelona, de la qual era titular el professor Soriano, on va portar a terme una gran tasca docent, assistencial i investigadora.

Va deixar la Facultat de Barcelona quan va guanyar, per oposició, la Càtedra de Patologia General de Salamanca, l'any 1955. Des de l'any 1956 fou Director de l'Hospital Clínic de Salamanca. Des de 1960 fins a 1968 va ser rector d'aquesta universitat, on va desenvolupar una gran tasca per tal de millorar-la i on va dedicar especial atenció a la seva projecció internacional. L'any 1965 va representar la universitat espanyola a Tokio. L'any 1966 va ser representant d'Espanya a Nova Delhi, per a l'ensenyament de la medicina. Va ser elegit membre del consell directiu de l'Associació Internacional d'Universitats. Des de l'any 1968 va ser Catedràtic de Patologia General de la Facultat de Medicina de Barcelona, tasca que va exercir fins a la seva

jubilació. Posteriorment, va ser designat com a professor emèrit i va crear l'Escola de Reumatologia.

La seva producció científica fou extraordinària, amb més de 300 publicacions en revistes nacionals i internacionals. També fou autor i col·laborador en diversos llibres, com *Patologia General y Fisiopatologia* (1961) i *Manual de Diagnóstico Etiológico* (Marañón-Balcells). Fou director de múltiples tesis doctorals.

Crec important destacar que era membre de l'Opus Dei des de l'any 1943, malgrat que ja coneixia l'obra de Monsenyor Escrivà de Balaguer, amb qui va col·laborar estretament. De fet, va ser el gran impulsor de l'Obra a Catalunya.

Ha rebut importants condecoracions: Doctor Honoris Causa per la Universitat de Navarra (1963); Creu de l'Orde de Malta; Gran Creu d'Alfonso X el Savi, i Gran Creu de l'Orde de Maig al Mèrit, d'Argentina.

Entre el seus càrrecs científics, destaquen: president de la Societat Espanyola de Medicina Interna; president de la Societat Catalana de Medicina Interna, i membre d'honor de la Lliga Espanyola d'Hipertensió Arterial.

Com ja he dit abans, resumir d'una manera concisa el currículum del Dr. Balcells és difícil, atès el seu altíssim i excepcional nivell. Però voldria destacar que sempre ha estat fidel als seus principis ètics i científics que, iniciats en la seva joventut, va mantenir fins a la seva defunció. L'Acadèmia perd un numerari excepcional. Sempre recordaré que, en una sessió sobre l'eutanàsia i quan ja estava en unes condicions físiques precàries, va defensar d'una manera molt brillant la seva posició, basada en el seus principis cristians i científics.

Luis Revert Torrellas
Acadèmic numerari